Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ulit talem hoiez uideri. Fractoqz impetu sui
cum discerpe manib' putant. Sed archelau'
qui cum ceteris ex p̃cepto impator' cõcilio
p̃sidebat: ereptũ eum discerpentiũ mãib'
occultos eripuit. ac fuge qua solũ
posset salute spare monuit commãdare. Cõ
ciliũ tamen rursum conuenens tanquã
si nichil omnino deprehensum fuisset: ut cõ
fessum de intentatis criminib' athanasiũ
condemnat: ⁊ gesta in hunc modũ ficta
perorben terre mittentes. ad sceleris siu
consensum impatore cogente. ceto' epõs
Hinc iam toto orbe pro ꝓpulerunt
fug' agit athanasi': nec ullus ei tut'
ad latendũ superat locus. Cribuni ꝓpositi.
comites. exercit' quoqz ad inuestigandũ
eum monent: edictis imperialib' p̃mia de
latoribus ꝓponit: si quis uiuũ max' sin
minus caput certe athanasij detulisset.
Sta totis regni uirib' frustra aduersum
eum cui deus adest certabat. Interea
ser continuis annis ita latuisse fert in
latu asterne non habentis aquã. ut sole
nũqz uiderit. Sed cum panallam que
sola conscia dnor offiny's qui ei latebras
p̃buerant uidebat indicatus fuisset.
tanqz dei spũ admonitus. ipsa nocte q̃
ad eum comprehendendũ cũ indicib' ueni
ebat. post annos ser emigrauit ad aliũ
locum. Sta illi qui uenerant frustrati.
dnũs quoqz in fugã uersis. de panalla ut
falsa indice poenas sumunt. Ut ⁊ ⁊ ⁊
ne graues alicui latebre fuie fierent.
⁊ occasio talium in nocentib' quereret'.
nichil sibi ultra iam tutũ in constãcij
regno p̃sumens. ad constantin' ptes pro
fugis abscedit. a quo satis honorifice
religioseqz suscepti est. quique causa ei'
cognita quã fama ꝓpenit diligentius
scribit ad fratrem. preterto se compisse qd'
sacerdos dei sũmi athanasi' in uste fugis
⁊ exilia pateret: hunc itaqz recte faceret
si absqz ulla molestia loco suo restitueret:
si id nollet sibi cure fuit ut ipse id imple
ret. regni eius intima penetrans. ⁊ penas
dignissimas de auctoribus sceleris sumens
Quib' scriptis pterit' astanci' quod posset
facere ea que minabat' ascius erat fratre.
simulata benignitate ultro uenire ad se
athanasiũ iubet: ⁊ leui incepatione per
stricti ad ecclam sua p̃mittit ire securũ
Admonit' tam impator ab impis silij's.
non est inquit magnũ athanasi qd' epi
posunt dete: ut una ex multis que sunt
apud alexandrã eclis ꝓlis cor cõcedab.
que tibi ꝓmunicare noluit. Tum ille deo
sibi suggerente paratũ in tempore cõsili
um reppit. Et quid est inquit impator
quod potestati tibi liceat denegari: qui
potestate omniũ habes iubendi? Sed
unũ est quod oro. ut mea quoqz petitiũ
culam libent' admittas. Cuiqz se omnia q̃
uellet quãuis essent difficilia p̃mittet
p̃stituriũ: si hoc unũ cederet libens. Ait a
thanasius. Hoc est qd rogo. ut qz etiam l'
nam apud antiochiam res agebat. st' nisi
ꝓpli qui istis ꝓmunicare noluit: unam
eis tenere ꝓcedat' ecclam. Aequissimũ sibi
uideri ⁊ ualde p̃standũ. letus spo pondit
impator. Sed cũ rem detulisset ad eos qz
ꝓsilys utebat. neqz ibi se uelle accipe ecclaz
neqz hic dare respondent: quia plus sibi sin
guli quiqz q̃ absentib' ꝓsulebant. Sta im
pator admirat' eius prudentia. ꝓpenre
eius ad suscipiendã suam ecclam iubet
Sed cum magnenqz scelere impator con
stans regno simul ⁊ uita fuisset ereptus.
rursum in athanasiũ uetes illi inuentores
principis odia resuscitare tepunt. fugatoqz
de ecla in locũ eius georgiũ qndã p̃sidie

2 simam